

Do ludu pracującego Warszawy!

Już rzucone losów kości,
Odrodzona Polsko żyj!

TOWARZYSZE!

Wśród krwawych łun wojny ukazuje się wreszcie zorza Wolności.

Carat moskiewski legł w gruzach, na szczycie Zimowego pałacu powiewa dziś sztandar czerwony. Proletariat rosyjski i rewolucyjne włościanstwo nie zadowolnia się dotychczasowym wynikiem. Od rządzącej burżuazji żąda on zwołania konstytuancy, zaprowadzenia republiki demokratycznej i szybkiego zakończenia wojny. Żąda tego w poczuciu odniesionego zwycięstwa, w imię ofiar, złożonych w długoletnim boju z caratem.

W Prusach manifest cesarski zapowiada zniesienie kurjalnego prawa wyborczego, oddającego cały wpływ na rządy w ręce garści obszarników. Spełnione zostaje żądanie, o które walczy od lat szeregu socjalistyczna partja niemiecka.

Trzeci rok wojny wykazuje wyraźnie, że z krwawej walki obecnej wszystkie narody muszą wyjść wolne i zjednoczone w jeden wielki związek, że bliski jest tryumf międzynarodowego socjalizmu nad ewangeliją krwi i żelaza.

Towarzysze-Robotnicy! Wspomnijcie walkę rewolucyjną, którą przez lat dziesiątki toczył z barbarzyńskim caratem proletariat polski. I my dziś jedni jasno powiedzieć możemy, co jest cierpieniem i klęską, a co wiarą w lepszą przyszłość polskiego narodu.

Przez długie miesiące po ogłoszeniu Niepodległości znosimy gwałty i prześladowania, znosimy podział na dwie okupacje, zabieranie i wywóz żywności, niszczenie przemysłu, traktowanie robotnika polskiego, jako roboczego zwierzęcia, więzienie i zsyłanie do obozu jeńców za strejki ekonomiczne, za dążenie do poprawy bytu. Znosimy samowolne rozporządzanie się władz okupacyjnych w niepodległym kraju, lekceważenie Rady Stanu, która miała stać się rządem polskim, targi o to, czy Legiony, z krwi polskiej wyrosłe, mają należeć do Austrii albo do Niemiec czy też do Polski.

Nastąpiła chwila, kiedy lud pracujący wystąpić musi świadomie i jawnie do walki o swoje prawa.

Wzywamy Was, towarzysze, do objawienia naszej woli, naszego prawa do życia, do solidarnego wypowiedzenia się za naszymi hasłami!

Żądamy wypuszczenia aresztowanych za strejki!

Żądamy więcej żywności!

Żądamy pracy w kraju!

Precz z samowolą okupacyjną!

Niech żyje Rząd Polski!

Niech żyje Republika Demokratyczna Polska!

Niech żyje Sejm Ludowy, wybrany przez powszechne i równe głosowanie!

Niech żyje Socjalizm!

**WARSZAWSKI OKRĘGOWY KOMITET ROBOTNICZY
Polskiej Partji Socjalistycznej.**

Warszawa, 12 kwietnia 1917.